

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

X. Quemadmodum religiosus gerere se debeat in suis tribulationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

dia & lites, is in primis sum ego. Atque ideò, vt tranquilla & pacifica in religionibus vita ageretur, præterquam quod illis ademi MEVM, & TVVM, omnis discordiæ fontes, effeci etiam vt omnes eorum constitutiones & regulæ ad fouendam pacem & concordiam dirigerentur. Verùm dæmon profeminavit in iis existimationis propriæ zizania, quæ nisi pedibus conterantur, existunt omnium certaminum & litium seminarium.

*Quemadmodum religiosus gerere se
debeat in suis tribulationibus.*

CAPVT X.

FILI, si posses ingredi regnum cælorum sine tribulatione, vel sine aduersitatum in hac vita perpeffione, secundum amoris legem non deberes id optare, quandoquidem ego Dominus tuus illud sum ingressus per viam crucis & tribulationis. Sed & beati omnes, qui nunc summa tranquillitate & gaudio fruuntur in cælo eandem viam tenuerunt. Quare si tu aliam quam tribulationum viam tenere desideras, non peruenies in locum quietis & gaudij, sed laborum & miseria-

D d

miseria-

miseriarum, siquidem certum est, non posse
 quempiam in terra pariter & in cælo gau-
 dere. Si tu in hac vita imitator sis diuitis e-
 pulonis, quomodo cum Lazaro poteris vi-
 uere in altera? Ego certè qui tribulationi-
 bus multis probatus, crucem quoque pon-
 derosam humeris meis deportaui satis de-
 clarauit, quæ via ad patriam tenenda sit. A-
 postolus quoque meus satis luculenter ex-
 posuit, non esse aditum ad regnum cælorum,
 nisi per multas tribulationes. Vndè ad fili-
 os Zebedei carissimos meos discipulos, cum
 optarent, alter ad dexteram, alter ad sini-
 stram considerare in regno meo, dixi, nescire
 quid peterent; eò quod primum agendum
 fuerit de perpeffione tribulationum, ac de-
 indè de remuneratione? Falleris ergò, si pu-
 tas tibi aditum patere ad cælum sine cruce,
 & tribulationibus. Falleris, si existimas sine
 tolerantia aduersitatum te posse viuere.
 Falleris inquam, si cogites te in religione
 posse esse liberum ab omni afflictione. Si
 externæ tribulationes desint, præsto erunt
 internæ. Nunquam enim prauæ inclinatio-
 nes, passionēs, & cupiditates inordinatæ
 hominem quietum, & ab omni cruce im-
 munem esse sinunt. Ac ut illæ desint, ego ta-
 men non desistam tibi in salutem & com-
 modum

modum tuum aliquam afflictionem immittere. Ergò, quoniam certum est, & indubitatum, in hoc exilio non posse vitam sine crucibus, & tribulationibus traduci, cum vita ipsa sit continuata tribulatio, consulto profectò faceret quilibet religiosus, si ex necessitate faceret virtutem, atque accommodaret se ad crucem patienter, fortique animo tolerandam. Labor omnis, quò æquiori animo excipitur, hoc leuiùs toleratur. Quisquis renuit me sequi cum cruce, eum sua crux consequetur.

FILII, quid agis, quod inter afflictiones conquereris, & animum deiicis? Nonnè aduertis te eas reddere acerbiores, & plus te excruciare? Putasnè, quod propter afflictiones, quas toleras vt potes, mihi sis minus carus? Non sum ego similis hominum huius seculi, qui amicos, quando in aliquam calamitatem inciderint, deserunt, immò nonnunquam immitto quibusdam tribulationes, vt illis ad sim iam tribulatis. Certe seruos meos, quo ardentius diligo, hoc magis arguo & castigo, vt accuratiùs expurgentur ab omnibus peccati sordibus, & virtus eorum amplius roboretur, ac roborata aliis demonstretur. Si tibi perspectum esset, in quantis delitiis apud me sit religio-

sus, probus & perfectus, quando in afflictione & ærumna est, mirareris à me illi non immitti grauiorem ærumnam. Ille siquidem in eo statu nullius lucri spiritualis iacturā facit, immò ingentem facit quæstum. suoque exemplo mirificè alios inflammat ad amplectendas libenti animo tribulationes, doni cælestis, & saluberrimi loco reparandas. Quare crebrò contingit, vt pius aliquis & religiosus homo huiusmodi afflictionibus exercitatus, plus possit, quàm multi concionatores. Multò fructuosior est patientia opere ipso demonstrata, quàm in pulpitis de prædicata.

O quanta in gratia apud me est religiosus, qui oborta aliqua afflictione primum eam tanquam peculiarem meum fauorem excipit, & ex corde mihi gratias agit, deinde ex ea conatur aliquem pro anima sua excerpere fructum, implorato auxilio meo, quo eam amore mei fortiter & libenter toleret. Quomodo autem fieri potest, vt tali religioso non suppetias feram? qua ratione non sim illi præsto in tribulatione? cur talem non liberem? non glorificem? Contra, quanto perè mihi displicet, videre religiosum in minima tribulatione ingemiscens, murmurantem, indignantem, haud
secus

secus ac mihi indixisset bellum? nonnè hæc est luculenta arrogantia? nonnè hoc est gladij aciem, manū apprehendere? Verum est, tribulationem esse gladium, sed is manubrio apprehendendus est nam qui secundum aciem illum apprehenderit lauciatur. Religiosus bonus, qui gladium tribulationis apprehendit secundum manubrium, eò fructuosè vitur in rescindendis imperfectiōibus & superuacuis cupiditatibus, atque etiam in depellendis ab anima sua omnibus hostibus.

FATENDVM est tribulationem esse amarā, sed non est mala. Nec esse potest propriè mala, quoniam à Patre cælesti venit, cuius est bonitas infinita, & conducit ad summum bonum, sicut conduxit omnes beatos nunc in cælo degentes. Quandoquidem ego, filius Dei, nunquam expers fui tribulationis, idcirco non conuenit, vt religiosus eam propter amaritudinem suam refugiat. Qui amore mei semel se spoliavit huius mundi illecebris, in religione sectari debet non sensuum sed animæ voluptatem. Si ego amarum passionis calicē repuliffem, quis tuus, totiusque generis humani status foret?

SUNT nonnulli, qui arbitrantur affli-

D d 3

ctio-

ctiōnem, quam ipsi tolerant, nimiam esse, imò excedere omnes ærumnas & cruces mundi. Et non est ita. imò grauiter me ea opinione sua offendunt, quia fingunt me esse crudelem tyrannum, qui grauiora onera imponam hominibus, quam vires sustinere queant. Non me latet, quantum quisque tolerare possit, scio quoque quid cuique pro sit vel ob sit. Sed ita fit, vt ei, qui vsum nullum habet afflictionis sustinendæ, etiã minima miseria magna fiat & intolerabilis. Et qui non probauit, vel ignorat calamitates aliorum, existimat suas esse maiores.

QVANDO quis in hac vita immunis est ab afflictione, ei que ad votum omnia succedunt, bonum signum non est, quia siue sit iustus, siue peccator, verendum est ne pœnis æternis sit addictus, prosperitas que huius vitæ ei cesserit in remunerationem bonorum quæ hic egit. Quando de ægri vita desperatur, porrigitur ei degustandum, quicquid postularit. At quando quis obnoxius est tribulationibus, bonum est signum. Si enim bonus sit, per tribulationes fit melior, & instar auri, quò plus purgatur, fit perfectior & splendidior. Si verò sit in statu peccati, tribulationibus excitatur vt ad mentem redeat, & miseria sua perspecta
resipi.

resipiscat. Rebus prosperè fluentibus filius prodigus deseruit Patrem, ac cum fortuna in contrarium se inflexit, sui status calamitatem animaduertens ad Patrem redire coactus est. Sæpè tribulatio parit intelligentiam, vbi prosperitas tollit. Quam multi sunt, qui quoniam nullis premuntur aduersis, aut mei memoriam deposuere, aut parum sunt amantes mei? at vbi vel minimum febriculæ, alteriusuè morbi periculosi tempestatem illis immisero, ilicò accurrunt & clamant. *Domine, salua nos, perimus.* Luc. 15.
Necessitas, quæ compellit homines ad me venire, salutaris est, sed a paucis desiderata, quia ignota. Mat. 8.

MULTI sunt infirmi, sed non agnoscunt infirmitatē suam, & vt agnoscant, nesciunt qua medicina sit pellenda. Multi etiā proximī sunt morbis, sed modum eos præcauendi ignorant. Ego sum religiosorum medicus domesticus, & accuratè omnium complexiones cognosco, causas quoque morborum non ignoro, & medicinam omnibus tollendis congruentem facio. Medicina est tribulatio, quæ quo æquiori animo sumitur, hoc ad sanandum est efficacior. Hæc medicina à me præscripta, & cum patientia sumpta, non solùm tollit prauos

Dd 4 morbi

morbi effectus, verum etiam, si conuenienter sumatur tollit omnium antecedentium ægri tudinum reliquias. Proprium huius antidoti est penetrare ad mali radicem, eamque euellere, quæ est superbia: vnde humiliando sanat, proteruos, iracundos, & terribiles mansuefacit tanquam agnos. Hæc medicina religiosum quemlibet docet, quantos in religione fecerit progressus, quam solidus sit in virtutum studio, & quantum coniunctus sit mecum, creatore suo & redemptore. Denique tribulatio efficit, ut quicquid in anima delitescit, prodeat foras, siue virtus sit, siue vitium.

EST & alia tribulationis proprietas, quod hominem præseruet à malis futuris. Multi sæpè proximi fuere grauissimis lapsibus, sed post immissam à me aliquam calamitatem, reuocati sunt ab illis. Non mihi placet religiosus, qui dolet dum in aliquam ægri tudinem lapsus est. deberet enim cogitare non minus apud me donum esse infirmitatem, quam sanitatem. Atque vnde ille scit se mihi melius in sanitate, quam infirmitate seruiturum? Vnde nouit, vtrum illi amplius pro sit, lecto esse affixum, an vagari hinc inde? Vnde scit, an cum ægri tudine grauioribus malis & periculis sit liberandus?

randus? Ac ideò quisque se debet commenda-
re meæ voluntati, & grato animo ample-
cti, quicquid præscripsero, nec aliud quære-
re, quàm fructum aliquem ex tribulationi-
bus haurire.

FILI, statue aliquid: quia quàm diu du-
rabit peregrinatio in hac carne mortali,
subiectus eris tribulationibus. Delige lo-
cum, quemcunque volueris, in vitæ statum,
qualem collibuerit, nunquam deerunt ad-
uerfa donec ad patriam cælestem commi-
grâris. Scias quoque, cum tribulatio sit me-
dicina, eam operari secundùm dispositio-
nem, quam inuenit, ac proinde nunc pro-
desse, nunc obesse potest. Si eam suscipias
cum humilitate, patientia & gratiarum a-
ctione multum proderit. Si contra eam
amplectaris inuitus, cum indignatione &
querelis in eum qui immittit, multum ob-
erit, & afflictionem duplicabit. Illi enim,
quæ extrinsecus contingit, & sentitur, acce-
det alia domi nata, & minus animaduerti-
tur, nempe illa, quam cupiditates inordi-
natæ in animo gignunt, dum interius ex-
candescit homo ob tribulationem volun-
tati suæ repugnantem. Tribulatio, quæ gra-
uatè suscipitur, non imminuitur, sed potius
adaugetur.

Dd 5

Sunt

SUNT aliqui, qui cum nequeant conqueri de tribulatione, tanquam de re mala, querelam omnem transferunt in creaturas à quibus illa proficiscitur, & dicunt. Tribulationem non magni facio, sed illud molestè fero, hunc vel illum eius esse autorem, atque si citra meam voluntatem & permissionem alius ab alio possit tribulari. Non est ita. Omnes tribulationes mea ordinatione eueniunt, utorque creaturis, nunc ad quosdam puniendos, nunc ad præbendam aliis merendi occasionem, & virtutem aliquam exercendi. Querela autem eorum non aliundè nascitur, quam quod molestè ferant aduersitates; cum enim pudeat eos id ingenuè confiteri, ne videantur virtute patientiæ aut fortitudinis destituti, conuertunt se in creaturas, & causantur se plus æquo & sine moderatione ab illis exagitari. quod multò peius est. Declarant siquidem se non solum patientia, sed etiam caritate debita vacuos esse.

DIC mihi fili, cur, quando incidis in amicum valdè afflictum, continuè illi suggeris tam multa bona consilia, atque remedia: & tamen si tu eadem vel simili afflictione excrucieris, nullum illorum usurpas? Nosti alius dicere, ut patienter omnia
ferant,

ferant, vt diuinæ voluntati se conformēt, vt post tribulationem expectent consolationem, Patrem cælestem nullam ærumnā immittere filiis suis, nisi in maius ipsorum commodum. Quando autem in domum tuam diuertit tribulatio, cur non cum patientia eam excipis? cur voluntati diuinæ non te conformas? cur non excerpis ex ea fructum aliquem spirituales? Bonus medicus non est, qui sibi non applicat, quod aliis salutare esse existimat. Id verò deterrimum est, quod in tribulatione indigneris, & dicas. Quid feci? quid, inquam, feci? Admouè manum pectori, & deprehendes te filium Adæ, in peccato conceptum, & non tam innocentem, quàm putes. Rectius igitur facies, si dicas. *Domine, auge dolorem, auge & patientiam. Hic*

Gre, hic seca. Et in æternum parcas.

F I N I S.

MOGVNTIÆ,

EXCVDEBAT BALTHASARVS

LIPPIVS.

Cum Casareo priuilegio & concessu

Superiorum.